

# РЕШЕНИЕ

№ 26165

гр. София, 01.08.2025 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 76 състав, в**  
публично заседание на 28.07.2025 г. в следния състав:

**СЪДИЯ: Пламен Панайотов**

при участието на секретаря Снежана Тодорова, като разгледа дело номер **7236** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 27, ал. 1 от Закона за закрила на детето и е образувано по жалба от адв. А. Ц. Т., пълномощник на Д. Г. А.. ЕГН [ЕГН] и Е. П. Б., ЕГН [ЕГН], депозирана в Дирекция „Социално подпомагане“-Л.(ДСП-Л.) на 16.06.2025г., срещу Заповед № ЗД/Д-С-ЛЮ- 01 2/20.03.2025г. на Директор на ДСП-Л..

В жалбата са наведени доводи за незаконосъобразност на обжалваната заповед. Сочи се, че Б., заедно с братята и сестрите й, е изведена принудително от апартамента в ЦВН „Св. Д.“, където пребивава със семейството си. Жалбоподателката е неграмотна и не е разбрала какви документи са й дадени за подпис. През юни в ДСП – Л. й връчен препис от процесната заповед. В последната липсват мотиви за причините за принудителното отнемане на детето. Няма данни за предходни социални доклади, в които да са установени затруднения на майката в отглеждането на детето, а заповедта е издадена въз основа на доклад, съставен един ден след издаването й. В резултат на заповедта е отнето правото на жалбоподателите като нейни майка и баща да общуват с детето си и да поддържат емоционална връзка с него. Това е така, защото нямат финансови възможности да пътуват, за да се виждат с детето си, което е настанено на 240 км от С.. Поради това жалбоподателите молят за отмяна на процесната заповед и прекратяване на настаняването на детето Б. Е. Б., с ЕГН [ЕГН] в ППС на С. В. Н. и П. К. Н., утвърдено приемно семейство със Заповед № ЗДПГ 01-16/07.08.2015 г. на Директора на РДСП - В., и живущи на територията на ДСП - Д. (ул. Крайбрежна" № 6). В писмена защита се развиват съображения, че детето не е било в непосредствен риск, защото е живяло от 5 години в ЦВМ и някакси семейството се е оправяло. До 2025г. не е имало оплаквания за negliжиране и лоши грижи от страна на майката. В този смисъл в административната преписка липсват писмени доказателства, които да опровергават

този извод. Съдържащите се в преписката протоколи за посещение на адреса касаят единични случаи на отсъствие на майката и оставяне на децата без надзор, като протоколът от посещението за извеждане от децата не може да служи като мотив за издаване на процесната заповед, тъй като тя е издадена преди неговото съставяне. Поради това не е налице трайна невъзможност от страна на майката да отглежда детето. Наведените от ответника основания по-скоро касаят чл. 25, т.4, отколкото т.3 от ЗЗДет.

Ответникът - Директор на Дирекция „Социално подпомагане“ – район Л., СО, чрез процесуалния си представител, оспорва жалбата с доводи за нейната недопустимост като просрочена. В писмен отговор посочва, че в периода 23.01.-11.03.2025г. социални работници от дирекцията четири пъти са посещавали ЦВН. Същите са констатирали изключително занижена хигиена в жилището, системно оставяне на децата без надзор, заключени в стаята. Децата са с въшки и подстригани по унизителен начин. При посещението на 21.01.2025г. е установено, че в стаята има пусната печка с открити реотани и децата са сами без надзор. На 21.03.2025г. заедно със служители на 09 РУ – СДВР, служители на ДСП са извели децата. При потропване на врата на стаята майката е била полугола, заедно с 6-те си деца, и неизвестен мъж, който не е биологичния баща на децата. Стаята е била мръсна, разхвърляна, с фасове от цигари на пода. Жалбоподателката е отказала да подпише заповедите на 21.03.2025г. поради това е направен опит заповедта да ѝ се връчи по реда на чл. 18а, като на 25.03.2025г. служители на ДСП са посетили адреса. Майката не е била там, поради което е залепено уведомление на входната врата. Тъй като лицето не се е явило да получи книжата, заповедта се счита връчена на 02.04.2025г. и срокът за оспорването ѝ е изтекъл на 16.04.2025г. Алтернативно жалбата се счита за неоснователна. В становище от 15.07.2025г. ответникът посочва, че детето е на ниска възраст и не може да бъде изслушвано в съдебно заседание. В осз чрез процесуалния си представител ответника поддържа, че децата са изложени на сериозен риск, тъй като майката не притежава родителски капацитет. Преместването на децата от един етаж на друг в ЦВН е вследствие на лошата хигиена в помещението, което първоначално са обитавали. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

СГП – редовно призована, не се представлява.

След като прецени доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

На 21.01.2025г. е подаден сигнал от директора на ЦВН „Св. Д.“ – С. до директора на ДСП - Л., в който се посочва, че на 08.01.2025г. четири от децата са били оставени сами, след като майка им заминала с 2 от децата с екип на спешна помощ. За часовете на отсъствието ѝ грижата за децата е поета от лице, настанено в центъра. Освен това на 21.01.2025г. в стаята е имало пусната печка с открити реотани, като децата са били сами. На 23.01.2025г. е извършено посещение от служители от ДСП Л., които са установили, че майката работи в строителството, но отрича да оставя децата сами. При посещение на 05.02.2025г. е установено, че на адреса е сочения като биологичен баща на децата, който е уведомен за необходимостта от поддържане на по-добра хигиена на жилището. При посещение на 25.02.2025г. е установено, че децата са заключени сами в жилището. Социалните работници са влезли със съдействието на директора на ЦВН „Св. Д.“, като всички деца, без К., са били сами, вкл. бебето И.. За обяд са имали оставена храна – гъби с ориз.

На 06.03.2025г. директора на ЦВН „Св. Д.“ е уведомил директора на ДСП – Л., че майката на

децата е била задържана на 04.03.2025г. за 24ч. в ОЗД РУ на МВР. За периода на настаняване – 2020-2025г., ЦВН е подали 3 сигнала за безотговорно отношение на майката и лицето, с което съжителства на семейни начала, включващо липса на родителски контрол, арогантен речник, емоционална нестабилност, злоупотреба с алкохол. Посочено е още, че децата са без имунизации и не посещават детска градина. На 11.03.2025г. е направено четвърто посещение на адреса от служители на ДСП – Л., които са установили, че майката е запозната със сигнала на директора на ЦВН, но отказва да съдейства, да подобри поведението си и грижите си за децата. Поради това е уведомена, че ДСП – Л. ще предприеме действия за извеждане на децата от семейството.

На база горната фактическа обстановка е изготвен социален доклад изх. № СЛ/Д-С-ЛЮ/971-001 от 20.03.2025г., според който детето Б. Е. Б. е [дата на раждане] в [населено място]. Произлиза от многодетно семейство. Родителите Д. А. и Е. Б. имат общо шест деца от семейното си съжителство, пет от които не са припознати. Бащата има още две деца от друго съжителство, които са припознати. С писмо на директора на ЦЗН"Св.Д." [населено място], ДСП Л. е уведомен, че на 04.03.2025г., майката на Б.- Д. А. е била задържана за 24 часа в 3-то РУ, но не е посочила причината за задържането си. За периода от настаняването на семейството, от Центъра за временно настаняване са подавани три сигнала до ДСП Л. за безотговорното отношение на родителите Д. А. и Е. Б. към децата им, липса на родителски контрол, арогантен речник, емоционална нестабилност, липса на самоконтрол, за злоупотреба на бащата с алкохол, след което става агресивен, родителите не работят, не получават семейни помощи, децата са без имунизации и не посещават детска градина.

От ОЗД Л. е констатирано, че са negliжирани здравни и образователни потребности на Б., отглеждана е при крайно лоши хигиенно- битови условия и неспокойна семейна среда, оставяна е без надзор от страна на възрастен, заедно с другите по-малки деца от семейството, за които тя се е грижила, липсвала е и подкрепа при отглеждането на децата от разширеното семейство.

Родителите на детето са консултирани многократно за необходимостта от повишаване на родителския капацитет и умения за справяне с отглеждането и възпитанието на децата им, била им е осигурена подкрепа посредством насочване към структури на общинска администрация и подкрепа чрез фондация. Въпреки регулярните посещения на адреса на семейството и разговорите проведени с родителите се наблюдава незачитане на правата и интересите, както на Б., така и на нейните братя и сестри. Работата на ОЗД Л. със семейството не е дала положителен резултат. Изведен е риск за здравето и живота на детето.

На 18.03.2025г. в ДСП - ОЗД Д. е постъпило писмо от ДСП Л., с искане за обратна връзка по отношение на наличието на свободни приемни семейства за Б. и още пет деца от семейството.

При екипна среща със служители на [населено място] и прегледа на свободните приемни семейства на територията на ДСП [населено място], като подходящо за детето Б. Е. Б., на 6г. и 5м. е определено професионалното приемно семейство на С. В. Н. и П. К. Н. с адрес [населено място], [улица], общ.Д., обл.В., подходящи да полагат грижи за дете на възраст от 3 до 12 години, здраво, без значение на пол и етнически произход, в случай на спешно настаняване и при условията на заместваща грижа. Семейство Н. са запознати с профила на детето Б., история и грижи и са изразили съгласие да поемат грижи по неговото отглеждане и възпитание.

Със заповед на ДСП Л. №ЗД/Д-С-ЛЮ-012/20.03.2025г., в сила от 21.03.2025г., детето Б. Е. Б. е

настанена спешно в професионалното приемно семейство на С. и П. Н. в [населено място]. Едно от децата в семейството е настанено в друго приемно семейство на територията на ДСП Д., а четири деца са настанени в приемни семейства на територията на ДСП В..

При пристигането си в отдела Б. е във видимо занемарен външен вид и хигиена, без бельо, облечено в мръсни дрехите главови паразити, кашлица и хрема. В приемното семейство детето преболедува и краста, с продължително проведено лечение, каквито външни белези имат и останалите деца при пристигането си.

На основание чл.28, ал.1 във връзка чл.25, ал.1, т.3 и чл.4, ал.1, т.4 от ЗЗДет от страна на -ДСП Д. е отправено искане до Районен съд Видин на 17.04.2025г. Б. Е. Б. да бъде настанена в професионално приемно семейство на С. В. Н. и П. К. Н. в [населено място], ул., „Крайбрежна“ №6, по съдебен ред със срок за една година или по преценка на съда.

На 21.03.2025г. служители на ДСП Л., със съдействието на служители от 09 РУ – МВР, са се опитали да връчат заповедта на адреса на жалбоподателката. Видно от протокол, подписан от двама социални работници и още трима свидетели, същата е установена на адреса с 6-те си деца и непознат мъж. Жалбоподателката е била полугола, мъжът е отказал да се легитимира и е задържан от полицията. Стаята е била непроветрена, с цигарен дим, фасове по пода. Майката на децата е отказала да подпише заповедта. Децата са били в лошо състояние, без достатъчно дрехи, подстригани по унизителен начин, с въшки и черни петна по кожата. Соченият за биологичен баща на 6-те деца-Е. П. Б. не е присъствал в помещението. Установено е, че Е. П. има сключен брак, който съществува в правния мир. От брака си има три малки деца. Независимо от това живее на семейни начала с Д. Б.. По нейни данни той е биологичен баща на 6-те деца, от които е припознал само Б.. Е. П. няма постоянна работа. Работи само, когато го наемат временно. Майката на децата Д. Б., също е безработна. Не получава и социални помощи, поради това, че не отговаря на критериите за отпускане на такива - на децата не са поставени задължителните ваксини, поради незаинтересованост на майката, Б. не посещава детска градина и т.н.

Децата са изведени от семейството и на 21.03.2025г. са предадени на ППС във В.. На 21.03.2025г. е съставен втори социален доклад за приключване на случая и предаването му на ДСП В.. На същата дата е изготвено уведомление по чл. 18а, ал.9 от АПК, залепено на входната врата на настоящия адрес на жалбоподателя на 25.03.2025г. На 02.04.2025г. е констатирано, че в 1-седмичния срок никой не се е явил да получи документите. На 21.05.2025г. е получено писмо от директора на ДСП В., в което се посочва, че жалбоподателката не е намерена на постоянния си адрес, посетен на 28.04.2025г., като лицето, което живее там, не я познава. Настоящият адрес на [улица] не съществува, защото сградата е разрушена. Жалбоподателката е намерена едва на 03.06.2025г., когато ѝ е връчена процесната заповед, и е консултирана за необходимостта от поддържане на контакт с децата.

По делото е представен доклад на директора на ДСП В., в който се посочва, че не се установяват затруднения в отглеждането и възпитаването на детето в приемното семейство. Първоначално детето е показвало негативни навици – нежелание да се къпе, използване на нецензурни думи и жестове, лягане и разтваряне на крака при споменаване на майка му, но впоследствие се е адаптирало. Към момента детето прегръща приемния родител, играе си с внучето му, изглежда щастливо и спокойно, не пита за майка си. Има личен лекар, който посочва, че детето е в добро здравословно състояние, има имунизации, добра лична хигиена. От настаняването до момента –

повече от 3 мес., майката не го е търсила нито по телефона, нито на място, нито е изразила желание за реинтеграция.

По искова молба на ДСП В. е образувано гр.д. №1069/22025г. по чл.26от 33кр.Д . По делото е проведено заседание на 21.07.2025г. , но поради неуведомяване на майката на Б. в срок е отложено за 25.08.2025г.

При тази фактическа обстановка, съдът достигна до следните правни изводи:

Жалбата е ДОПУСТИМА, като депозирана в срок – на 16.06.2025г. и съобразно изискванията на АПК, от лице с активна процесуална легитимация по чл.27а, ал.1 от 33Дет., пред надлежния съд, срещу индивидуален административен акт по чл.27, ал.1 от 33Дет. Неоснователни са възраженията на ответника за просрочие на жалбата, тъй като по делото няма доказателства, че жалбоподателят е търсен на последния адрес в ЦВН „Св. Д.“ съгласно чл. 18а, ал.8 от АПК, като няма данни кога лицето е напуснало центъра. Освен това на постоянния адрес лицето е търсено на 28.04.2025г., където не живее, а настоящия адрес не съществува. Няма данни обаче да е спазен реда по чл. 18а, ал.10 от АПК, поради което съдът приема, че заповедта е връчена на жалбоподателя на 02.06.2025г., както е посочено в жалбата. По същество същата е НЕОСНОВАТЕЛНА, поради следните съображения:

Административният акт е издаден от компетентен орган в кръга на неговите правомощия, съгласно чл.27, ал.1 от 33Дет. при спазване на установената писмена форма и изискуеми реквизити /чл.59, ал.2 от АПК/. Същият отговаря на законовите изисквания за съдържание, доколкото в него изрично е посочено правното основание за издаването му, а фактическите такива се съдържат в изложените мотиви към констативната част на акта и в представения към административната преписка социален доклад. Изложеното в социалния доклад представлява юридическия факт (респ. фактическият състав), от който органът черпи упражненото от него субективно административно право. Това са конкретните факти, въз основа на които същият е счел, че следва да упражни предоставената му компетентност и на базата на които се извършва последващата съдебна преценка за законосъобразност на акта. Съгласно ТР № 16/1975 г. на ОСГК на ВС на РБ мотивите към административния акт могат да се съдържат в друг документ, съставен с оглед предстоящото издаване на административния акт от помощни и подчинени на издателя на акта органи. Заповедта е издадена от компетентен орган в рамките на предоставените му по закон правомощия и предвид настоящия адрес на детето към датата на издаването ѝ /чл. 27 ал.1 от 33Дет/. В хода на административното производство не са допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила, като са изяснени всички релевантни факти и обстоятелства /чл.35 от АПК/ и са взети предвид обясненията на всички участниците в производството /чл.36 от АПК/. Неоснователно е възражението на жалбоподателката, че поради неграмотност не е разбрала какви документи са ѝ дадени за подпис, защото същите са ѝ разяснени като съдържание от служителите на ответника, присъствали при отвеждането на децата. Освен това същата се е възползвала от правото да подаде жалба срещу заповед, както и да подпише пълномощно на адвокат, следователно разбира и защитава правата си.

Административният акт е издаден при спазване на установената писмена форма и изискуеми реквизити /чл.59, ал.2 от АПК/. Същият отговаря и на законовите изисквания за съдържание, доколкото в него изрично е посочено правното основание за издаването му - чл. 27, ал.1, вр. 25, ал. 1, т. 3 и чл. 26, ал.1 от 33Дет, а фактическите такива се съдържат в изложените мотиви към

констативната част на акта и в представената административна преписка. Заповедта е мотивирана с констатациите в социалния доклад.

В случая спрямо детето е взета мярка за закрила по чл. 27, ал.1 от ЗЗДет. - настаняване в приемно семейство поради зачестили случаи на оставяне на детето без надзор, липса на грижа за него, negliжиране на здравните, образователните и емоционалните му потребности, създаване на съмнителни нравствени възприятия и ценности. Настаняването е предприето поради изчерпани възможности за оставане на детето в домашна и семейна среда и възможности за прилагане на мерки за закрила на детето в семейна среда, тъй като майката и соченият за биологичен баща на детето не са реагирали на предоставената им подкрепа и са отказали съдействие, като нищо в отглеждането на децата не се е променило. Доказателство за това е и факта, че от настаняването на детето в ДСП В. до момента майката не е проявила интерес към него, не е направила опит да установи контакт нито с детето, нито със социалните работници. Горното демонстрира трайната невъзможност на родителя да се грижи за детето, което правилно ответникът е възприел като основание по чл. 25, ал.1, т.3 от ЗЗДет. за издаване на процесната заповед. От ангажирания по делото доказателствен материал не се опровергават констатациите в социалния доклад, мотивирали административния орган да издаде оспорения акт. Неоснователно е възражението на жалбоподателя, че социалния доклад е издаден след заповедта, тъй като са налице 2 доклада – единият от 20.03.2025г., а другият от 21.03.2025г. за приключване на случая. Не се споделят и доводите за отнето право на жалбоподателката да общува с детето си и да поддържа емоционална връзка с него, тъй като дори да не може да пътува, същата може да осъществи контакт по телефон. Такъв обаче не е направен. Освен това същата не е проявила никакъв интерес към социална услуга в общността с цел бъдеща реинтеграция на детето. Не е за подценяване и факта, че след извеждане на детето от семейната среда на майката, в емоционалното състояние на детето са наблюдавани позитивни поведенчески промени, които поставят под съмнение силната емоционална свързаност на детето с майка си. Следователно с процесната заповед действително се осигурява интересът на детето, като с настаняването в приемно семейство се създава възможност на детето да се обърне внимание, да се удовлетворяват нуждите му – физически и емоционални, да получи качествена грижа, която да създаде у него усещане за стойност и значимост като човешко същество. Неоснователни са възраженията на жалбоподателя за липса на трайна невъзможност да се отглежда детето в семейна среда, защото всички констатации в тази връзка на служителите на ответника са от началото на 2025г. От началото на 2025г. се установяват последиците от натрупаното преди това negliжиране на детето и неговите нужди.

Детето е на 6 год., няма личен лекар, няма имунизации, няма създадени хигиенни навици, negliжирани са образователните му потребности. Доказателство затова е

посоченото в доклада на ДСП В., в който е посочено, че откакто Б. е настанена в приемно семейство, майката не е проявила никакъв интерес към детето. Не е осъществила никакъв контакт нито с ДСП-Л., нито ДСП-Д., също така и с приемното семейство. Настанено детето в приемното семейство е с тежка краста, веднага семейството е взело мерки за лекуване на детето. Детето се адаптира към приемното семейство, записано е на детска градина и след преминаването на това тежко заразно заболяване ще осъществява контакт с другата сестричка З., която също е настанена на територията на ДСП - Д.. Всичко това говори още един път, че майката няма родителски капацитет, че трайно е деаинтересирана от децата, че липсва емоционална връзка между детето Б. и майката. В случая не става въпрос само за липса на средства, но и за създаване на жизненоважни навици у детето и правилни възприятия за социалната роля на майката, за нравствеността, за ролята на родител. Поради това правилно е приложено именно основанията на т.3 на чл. 25, ал.1, а не на т.4 от ЗЗДет., още повече, че няма данни върху детето да е оказвано насилие, което е кумулативно изискване на т.4. Освен това е несъстоятелно да се оспорва законосъобразността на процесната заповед поради неправилно посочено основание без да се отричат фактите, установяващи риска за физическото, психическо, нравствено, интелектуално и социално развитие на детето.

Целта на мерките за закрила на детето е като краен резултат да се осигурят условия за нормално развитие на детето в подходяща среда. В интерес на детето е да бъде отглеждано в предвидима среда, съобразена и адаптирана с възрастовите му нужди като за него се полагат грижи, вместо да му се възлага отговорност по отглеждане на по-малките му братя и сестри. Следва да се има предвид, че съгласно практиката на Съда по правата на човека и основните свободи, (решението С. v. R., № 13589/07, § 69), държавата има задължение да предприеме мерки както за подпомагане на контакта на родителите с детето, така и да защити неговите най-висши интереси. Съобразно практиката на Съда по правата на човека по приложението на чл. 8 от Европейската конвенция за защита правата на човека и основните свободи (ЕКЗПЧ) националният съд дължи да осигури справедлив баланс между интересите на детето и тези на родителя, като се подчертава, че водещ е интересът на детето (решение на Голямата камера, по делото S. v. G., № 30943/96, § 64). В този смисъл е и решението на Съда по правата на човека по делото R. v. C., (№ 27148/12, § 92.). Според указанията, установени в § 1, т. 5 ДР на ЗЗДет, за да се определи кое решение ще е от "най-добър интерес на детето", трябва да се съобразят неговите физически, психически и емоционални потребности; възрастта, миналото и други характеристики; опасността или вредата, която е причинена на детето или има вероятност да му бъде причинена; способността на родителите да се грижат за детето; последиците, които ще настъпят за детето при промяна обстоятелствата; други обстоятелства, имащи отношение към детето. В

случая, в хода на административната процедура и при издаване на оспорената заповед са съобразени възрастта и потребностите на З., както и нейните интереси.

При всички тези данни съдът счита, че спрямо детето Б. законосъобразно е предприета мярка за закрила настаняване в професионално приемно семейство съгласно заповед № ЗД/Д-С-ЛЮ-0 12 от 20.03.2025г., която следва да бъде потвърдена, а жалбата срещу нея – отхвърлена като неоснователна.

С решението разноси не се възлагат. О. контрол за законосъобразност е в защита не само на заявените с жалбата права на майката и бащата, но най-вече в защита интересите на детето Б.. Като се позовава на прякото действие на Конституцията на Република България и на примата на международните договори, ратифицирани по конституционен ред, обнародвани и влезли в сила за Република България - чл.5, ал.2 и ал.4 от КРБ, чл. 9, § 1 от Конвенцията за правата на детето и чл.8 от ЕКЗПЧОС, съдът не прилага разпоредбата на чл.143, ал.3 от АПК и не присъжда поисканото юрисконсултско възнаграждение за защитата на ответника.

Водим от горното, съдът

## **Р Е Ш И:**

**ОТХВЪРЛЯ** жалбата на Д. Г. А.. ЕГН [ЕГН] и Е. П. Б., ЕГН [ЕГН], чрез адв. Т., срещу заповед № ЗД/Д-С-ЛЮ-012 от 20.03.2025г. на Директора на ДСП –Л..

**РЕШЕНИЕТО** подлежи на обжалване с касационна жалба в 14 - дневен срок от съобщението му чрез Административен съд София – град пред Върховния административен съд.

Препис от решението да се изпрати на страните.